

[Kofod-Svendsen]

begrundet i EF-traktaterne, og at der skal være tale om opgaver, som der er indlysende fordele ved at tage op på fællesskabsplan – sagt negativt: EF-institutionerne skal holde sig fra de ting, som lige så godt kan klares på nationalt plan. I øvrigt er det sådan, at EFs hovedopgaver er ret klart defineret i f.eks. Romtraktaten, men ifølge dennes artikel 235, den såkaldte gummiparagraf, kan andre relevante ting tages op efter nærmere beskrevne procedurer.

Så vidt jeg er orienteret, er f.eks. en række miljøpolitiske initiativer på fællesskabsplan formelt baseret på artikel 235. Miljøpolitik er af gode grunde ikke nævnt i Romtraktaten, men det er et område, som har fået stadig stigende relevans for EF-samarbejdet, og som har perspektiver for gamle EF-politikker.

Det er blot ét eksempel på, at EF ikke er en statisk størrelse. Der må være mulighed for at tage nye opgaver op, opgaver, som bedst løses i fællesskab. Men når det er sagt, skal vi naturligvis også fastslå, at der er opgaver, som klart falder uden for EF-samarbejdet, f.eks. forsvars- og sikkerhedspolitikken. Disse spørgsmål hører hjemme i NATO, ikke i EF, og når det gælder EPS-samarbejdet, kan der være mange fordele ved at lade EF-landene tale med én stemme. Det gælder også i udenrigspolitiske anliggender, men det skal fastholdes, at dette samarbejde ikke er baseret på EF-traktaterne og derfor kun har karakter af rådslagninger, for at EF-landene kan afstemme deres holdninger til vigtigere internationale spørgsmål, men jeg understreger, at her er der tale om rådslagninger.

En anden ting, som der også bliver spurgt om, er kulturpolitikken. EF skal ikke føre kulturpolitik i gængs forstand. Det er et nationalt anliggende.

Lad mig til sidst sige, at der er for mig ingen tvivl om, at EF-samarbejdet er inde i ganske alvorlige vanskeligheder. En hovedårsag er den politiske strid om byrdefordelingen mellem England og de øvrige EF-lande. Den har stået på så længe, at det nærmest har forgiftet samarbejdet og blokeret for nye initiativer. Derfor er det af afgørende betydning for EFs fremtid, at budgetstriden løses, og det er også en forudsætning for Spaniens og Portugals optagelse.

Kristeligt folkeparti vil ikke afvise, at der kan være behov for mindre ændringer og justeringer i EF-traktaterne, men enhver afgi-

velse af yderligere suverænitet skal prøves ved en forpligtende folkeafstemning. Forudsætningerne for Danmarks EF-medlemskab skal respekteres.

Maisted (FD):

De frie demokrater deltager ikke i valget til EF, men jeg vil godt sige, at det er vor opfattelse, at man skal stemme ja til EF, og det skyldes ganske enkelt, at der ikke er noget alternativ.

Jeg har lyttet til denne debat, som om jeg var en almindelig vælger, og må spørge: hvordan skal man stemme, når man har hørt på det, der er blevet sagt i dag? Jeg er kommet til den opfattelse, af nogle af svaghederne ved EF er afstanden til EF, det er bureaukratiet, og det er de mange ord, som dagens debat jo så rigeligt har demonstreret.

Så synes jeg, at socialisterne – og det er især VS og SF – i og for sig har alt for let spil. De angriber et samfundssystem, som de er modstandere af, og det synes jeg er i orden. De er imod, at der er fri bevægelighed af kapital og arbejdskraft og varer på et stort marked. Det anser jeg for at være en meget væsentlig grund til, at man skal sige ja til EF. Dernæst siger de, at de ikke vil støtte et kapitalistisk samfund, og det er en grund mere til, at de frie demokrater vil sige ja til EF. Endelig ved de, at de her har et ganske godt marked hos befolkningen, altså stemmefiskeri, netop fordi det er så uforståeligt og afstanden til EF er så stor. Man er nervøs for, at det danske folketing skal blive reduceret til et lokalt sogneråd. Dette spiller de dygtigt på, og så fremhæver f.eks. VSerne en række forhold, som enhver burde kunne forstå at der er noget galt med: at man destruerer fødevarer og slår gode malkekøer for panden. Ja men sagen er jo blot den, at man foretager sig disse ting for at få nogle fornuftigt høje priser på disse områder. Det vil sige, at hvis man ikke foretog disse indgreb, døde disse berømte malkekøer ganske enkelt af sult, fordi der ikke var marked for de varer, de producerer.

Men hvordan skal man forklare befolkningen, at der intet alternativ er? Det er unægtelig de partiers opgave, der nu går ind i en valgkamp om EF, og i og for sig mener jeg, at de har gode kort på hånden, fordi man har kunnet se historisk, hvordan det er gået